FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005 Utgiven i Helsingfors den 6 april 2005 **Nr 193—199**

INNEHÅLL

Nr		Sidan
193	Lag om ändring av 14 och 24 § i lagen om riksdagens tjänstemän	663
194	Lag om ändring av lagen om statens pensioner	665
195	Lag om ändring av 7 a § i lagen om statens pensionsfond	667
196	Lag om ändring av 1 och 3 § i lagen om konstnärsprofessurer och om statens konstnärsstipendier	668
197	Blodtjänstlag	669
198	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen	675
199	Statsrådets förordning om beviljande av förhöjt investeringsstöd för unga jordbrukare i vissa fall	676

Nr 193

Lag

om ändring av 14 och 24 § i lagen om riksdagens tjänstemän

Given i Helsingfors den 1 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 19 december 2003 om riksdagens tjänstemän (1197/2003) 14 och 24 § som följer:

14 §

En förutsättning för utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid är att den som skall utnämnas, på begäran av ämbetsverket i fråga, lämnar sådana uppgifter om sin hälsa som är relevanta för skötseln av tjänsteförhållandet samt dessutom vid behov genomgår kontroller och undersökningar för bedömning av saken. Den som har sökt en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid kan, som en förutsättning för utnämning till tjänsten eller tjänsteförhållandet, i situationer som avses i 7 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) åläggas att lämna intyg över narkotikatest. Kostnaderna för kontrollerna och undersökningarna betalas av vederbörande ämbetsverk vid riksdagen.

24 §

En tjänsteman är skyldig att på begäran av arbetsgivaren lämna nödvändiga upplysningar om sin hälsa för att visa att han eller hon har förutsättningar att sköta tjänste. En tjänsteman kan också åläggas att genomgå kontroll eller undersökning av hälsotillståndet, om detta är nödvändigt för bedömningen av hans eller hennes förutsättningar att sköta sina uppgifter. I fråga om rätten att ålägga en

LM 133/2004
FvUB 2/2005
RSk 4/2005

tjänsteman att lämna intyg över narkotikatest gäller vad som bestäms i 8 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet. Kostnaderna för kontroller och undersökningar som föreskrivs av arbetsgivaren betalas av vederbörande ämbetsverk vid riksdagen.

Denna lag träder i kraft den 15 april 2005.

Helsingfors den 1 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Hannes Manninen*

Nr 194

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 1 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/1966) 17 § 1 mom., 23 § 2 mom. och 25 §,

sådana de lyder, 17 § 1 mom. i lag 625/2000, 23 § 2 mom. i lag 1189/1994 och 25 § delvis ändrad i lagarna 1528/1993 och 1184/2003, samt

fogas till 21 § ett nytt 2 mom. som följer:

17 §

Om förmånstagaren på grund av ålder, skada eller sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om förmånen eller att i övrigt sköta sina ärenden som gäller förmånen samt saknar personen i fråga en intressebevakare, kan en av statskontoret godkänd nära anhörig till personen eller någon annan som huvudsakligen har dragit försorg om personen på dennes vägnar föra talan i ärenden som gäller förmåner enligt denna lag.

— — — — — — — — — — — — —

21 §

— — — — — — — — — — — — —

Rätten till en förmån enligt denna lag preskriberas tio år efter den dag då förmånen borde ha utbetalats, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003).

23 §

— — — — — — — — — — — — —

Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Statskontorets och statens pensionsnämnds beslut delges genom att beslutet sänds till mottagaren genom brev under den postadress som mottagaren uppgett. Om inte något annat visas i samband med besvären, anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den då beslutet postades under den adress som han eller hon uppgett. Statskontorets besvärstid räknas från tidpunkten för beslutet.

— — — — — — — — — — — — —

25 §

Pension som betalats utan grund skall återkrävas, om förmånstagaren har fått pension enligt denna lag till ett större belopp än han eller hon haft rätt till.

Ett pensionsbelopp som betalats utan grund kan lämnas helt eller delvis oindrivet, om dess beviljande eller utbetalning inte bör anses ha förorsakats av pensionstagarens eller hans eller hennes ombuds svikliga förfarande.

En förmån som betalats utan grund får återkrävas även genom kvittning mot framtida pensionsposter. Från den pensionspost som skall erläggas kan dock inte utan pensionstagarens samtycke dras av mer än en sjättedel av den del av pensionsposten som återstår efter det att förskott på pensionsposten enligt lagen om förskottsuppbörd (418/1959) eller källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) har innehållits.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när statskontoret i egenskap av sådan

RP 273/2004
ShUB 1/2005
RSv 3/2005

sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 1 mom. utan grund har betalat ut förmåner enligt denna lag. Till den del statskontoret utan grund har betalat ut förmåner enligt lagen om kommunala pensioner, pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan, 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten eller enligt pensionslagar för den privata sektorn, fattas återkravsbeslutet av de pensionsanstalter som sköter förmånerna enligt vad som föreskrivs i dessa lagar. Statskontoret skall dock i egenskap av sista pensionsanstalt ge en beslutssammanställning över de förmåner som återkrävs samt återkräva beloppet. Om statskontoret sköter återkravet genom kvittning, skall 3 mom. tillämpas och såsom den pensionspost som avses där betraktas det sammanlagda beloppet av de pensionsposter som statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt skall betala.

En förmån som betalats utan grund skall återkrävas inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 15 april 2005.

Lagens 21 § 2 mom. och 25 § 5 mom. tillämpas också på fordringar som uppkommit och förmåner som betalats utan grund före lagens ikraftträdande. När preskriptionstiden för en sådan fordran räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Helsingfors den 1 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Hannes Manninen*

Nr 195

Lag

om ändring av 7 a § i lagen om statens pensionsfond

Given i Helsingfors den 1 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/1989) 7 a §, sådan den lyder i lag 1234/1995, som följer:

7 a §

Statskontoret skall fastställa en pensionsavgift till fonden för tjänstgöring som omfattas av statens pensionsskydd inom tio år från det att fordran uppkom. Avgiftsfordran uppkommer den dag då en obetald pensionsavgift förfallit till betalning. Pensionsavgiften för tjänstgöring som omfattas av statens pensionsskydd samt en på pensionsavgiften för tiden för betalningsdröjsmål beräknad årlig dröjsmålsränta till fonden enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) får sökas ut utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Återbetalningen av en pensionsavgift som betalats utan grund preskriberas när tio år har förflutit från betalningsdagen, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003).

Denna lag träder i kraft den 15 april 2005.

Lagens 7 a § 2 mom. tillämpas också på pensionsavgifter som betalats utan grund före lagens ikraftträdande. När preskriptionstiden för en sådan fordran räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Helsingfors den 1 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Hannes Manninen*

RP 273/2004
ShUB 1/2005
RSv 3/2005

Nr 196

Lag

om ändring av 1 och 3 § i lagen om konstnärsprofessurer och om statens konstnärsstipendier

Given i Helsingfors den 1 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 november 1969 om konstnärsprofessurer och om statens konstnärsstipendier (734/1969) 1 § och 3 § 2 mom., av dem 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1178/1988, som följer:

1 §

För främjande av skapande konst finns minst åtta konstnärsprofessurer. Beslut om avlöningsgrunderna för tjänsterna fattas av undervisningsministeriet på framställning av centralkommissionen för konst.

Bestämmelser om vilka uppgifter som hör till tjänsterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

— — — — — — — — — — — — — —

Undervisningsministeriet beslutar om storleken på statens konstnärsstipendier.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Tanja Karpela*

RP 247/2004
KuUB 1/2005
RSv 15/2005

Nr 197

Blodtjänstlag

Given i Helsingfors den 1 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om insamling och kontroll av blod och blodkomponenter från människa, dock inte om blod som insamlats för vetenskaplig forskning och inte heller om blodprov. I lagen föreskrivs också om behandling, förvaring och distribution av blod och blodkomponenter som är avsedda för blodtransfusion.

Denna lag tillämpas inte på blodstamceller.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *blodtjänst* insamling, kontroll, behandling, förvaring, transport och distribution av blod och blodkomponenter,

2) *inrättning för blodtjänst* verksamhetsenhet som insamlar och kontrollerar blod och blodkomponenter från människa samt behandlar, förvarar och distribuerar blod och blodkomponenter avsedda för blodtransfusion, samt

3) *blodcentral* en sådan del av en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som lagrar och distribuerar och som kan vidarebehandla blod och blodkomponenter samt i fråga om dem utföra kompatibilitetsprov för sådan blodtransfusionsverksamhet som utförs under ledning av en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården.

3 §

Frivillig och obetald blodgivning

Blod- och blodkomponentgivning skall vara frivillig. Givaren får inte för blodgivningen ges någon penningersättning och inte heller någon annan därmed jämförbar förmån.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. kan givaren betalas ersättning för resekostnader som föranleds av blodgivningen. I samband med blodgivningen kan även erbjudas servering och presentartiklar av ringa värde.

4 §

Tillstånd och anmälan

Inrättningar för blodtjänst skall ha ett av Läkemedelsverket beviljat tillstånd. Tillståndet kan förenas med villkor som gäller

RP 251/2004
ShUB 3/2005
RSv 11/2005

blodtjänstens omfattning. Inrättningarna för blodtjänst skall anmäla väsentliga förändringar i sin verksamhet till Läkemedelsverket.

Läkemedelsverket skall på skriftlig ansökan bevilja tillstånd för blodtjänst i fråga om kommuner, samkommuner, föreningar eller andra motsvarande sammanslutningar som har förutsättningar att uppfylla de kvalitets- och säkerhetskrav för blodtjänst som avses i denna lag. Ansökan om tillstånd skall innehålla uppgifter om inrättningens personal, lokaler, utrustning och förnödenheter samt uppgifter om förfaringssätt vid insamling, kontroll, behandling, förvaring, transport och distribution av blod och blodkomponenter samt blodövervakning.

Blodcentraler skall lämna en anmälan om sin verksamhet och väsentliga förändringar i verksamheten till Läkemedelsverket.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om ansökan om tillstånd för inrättningar för blodtjänst, om anmälan om blodcentralers verksamhet och om de uppgifter som krävs i ansökan om tillstånd och i anmälan.

2 kap.

Blodtjänstverksamheten och dess innehåll

5 §

Ansvarig person för en inrättning för blodtjänst

En inrättning för blodtjänst skall ha en ansvarig person, vars uppgift är att sörja för ansökan om det tillstånd som avses i 4 § samt för att de skyldigheter som inrättningar för blodtjänst har enligt 6—17 § fullgörs.

Den ansvariga personen för en inrättning för blodtjänst skall uppfylla de behörighetsvillkor som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av direktiv 2001/83/EG.

Inrättningen för blodtjänst skall meddela Läkemedelsverket namnet på den ansvariga person som avses i 1 mom. och ställföreträdaren för denne.

6 §

Personal

Personalen vid inrättningar för blodtjänst och vid blodcentraler skall ha lämplig behörighet för uppgifterna och för personalen skall ordnas regelbunden och ändamålsenlig utbildning.

7 §

Kvalitetssystem

Inrättningarna för blodtjänst och blodcentralerna skall ha ett kvalitetssystem som omfattar dokumentationen, personalen och lokalerna samt i fråga om inrättningar för blodtjänst även ett kvalitetssystem för praxis för blodgivning. Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om innehållet i och genomförandet av kvalitetssystemet.

8 §

Dokumentation

Inrättningarna för blodtjänst och blodcentralerna skall ha ett system för dokumentation som omfattar meddelande av de anvisningar som gäller verksamheten, de blanketter och handlingar som används och övriga uppgifter som är nödvändiga med tanke på verksamheten och övervakningen av den.

9 §

Spårbarhet

Vid inrättningarna för blodtjänst och verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården skall finnas ett system med hjälp av vilket alla insamlade, kontrollerade, behandlade, förvarade eller distribuerade enheter med blod och blodkomponenter kan spåras från givaren till mottagaren och tvärtom. Närmare bestämmelser om de uppgifter som gäller spårbarheten kan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Utan hinder av bestämmelserna om sekre-

tess har inrättningarna för blodtjänst rätt att på särskilda grunder i enskilda fall få sådana uppgifter som är nödvändiga för att givaren skall kunna spåras.

10 §

Blodövervakning

Inrättningarna för blodtjänst och verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården skall föra bok över alla risksituationer och skadliga verkningar som hänför sig till blod eller blodkomponenter och som har kommit till deras kännedom.

Inrättningarna för blodtjänst skall utan dröjsmål underrätta Läkemedelsverket om sådana allvarliga risksituationer som hänför sig till deras verksamhet och som eventuellt inverkar på blodets eller blodkomponenternas kvalitet och säkerhet samt sådana allvarliga skadliga verkningar som eventuellt beror på kvalitetsavvikelser i blodet eller blodkomponenterna och som uppdagats under blodtransfusion eller senare.

En verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården skall anmäla sådana händelser som avses i 2 mom. till inrättningen för blodtjänst, som utan dröjsmål skall underrätta Läkemedelsverket därom.

En verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården kan dessutom till inrättningen för blodtjänst anmäla alla övriga risksituationer och skadliga verkningar som beror på blod eller blodkomponenter eller som hänför sig till blodtransfusioner.

Blod och blodkomponenter, i fråga om vilka en i 2 eller 3 mom. avsedd anmälan har gjorts, får inte användas och sådant blod och sådana blodkomponenter skall återkallas från distributionen. Sådant blod och sådana blodkomponenter kan tas i användning om en särskild utredning visar att de uppfyller kvalitetskraven enligt denna lag.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas om ett förfarande enligt vilket risksituationer och skadliga verkningar skall anmälas och om den blankett som skall användas för anmälan.

11 §

Uppgifter som hänför sig till blodgivare

Den som ger blod och blodkomponenter skall före blodgivningen ges nödvändiga upplysningar som hänför sig till blodgivningen samt de uppgifter som avses i 24 § i personuppgiftslagen (523/1999). Blodgivaren skall informeras om sekretessen i fråga om uppgifterna. Av blodgivaren skall begäras identifieringsuppgifter, sådana uppgifter om hälsotillståndet som är av betydelse när det gäller att bedöma blodgivarens lämplighet samt blodgivarens egenhändiga underskrift eller en avancerad elektronisk signatur enligt lagen om elektroniska signaturer (14/2003). Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om den information som skall ges till och inhämtas från blodgivare.

12 §

Blodgivares lämplighet

En förutsättning för att en person skall få ge blod eller blodkomponenter är att blodgivarens sjukdom, medicinering eller sjukdomsrisk inte äventyrar blodgivarens hälsa eller säkerheten när det gäller det blod eller de blodkomponenter som ges. En yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården vid inrättningen för blodtjänst skall före blodgivningen utreda att det inte finns några hinder för blodgivning.

Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om utredning av blodgivares lämplighet och om de grunder en person inte får accepteras som blodgivare permanent eller för en viss tid.

Läkare vid inrättningar för blodtjänst kan av särskilda skäl i enskilda fall avvika från förutsättningarna för blodgivares lämplighet. Inrättningarna för blodtjänst skall föra bok över sådana fall.

13 §

Kontroll av blod från blodgivning

Inrättningarna för blodtjänst skall kontrollera varje enhet med blod eller enhet med

blodkomponenter för att garantera säkerheten. Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om hurudana kontroller som krävs och om godtagbara resultat av dessa.

14 §

Blodgivarregister

Inrättningarna för blodtjänst skall i ett blodgivarregister införa blodgivarens namn, personbeteckning och de kontaktuppgifter som behövs för att spåra blodgivaren samt för att blodgivaren med sitt samtycke skall kunna kallas till blodgivning. Dessutom skall i registret införas för blodtjänsten nödvändiga uppgifter om blodgivarens lämplighet och uppgifter om kontrollresultat som gäller blod.

I fråga om personer som inte godkänts som blodgivare kan i registret föras in namn, personbeteckning, kontaktuppgifter och den allmänna grunden för förbud mot blodgivning. Uppgifterna skall utplånas så snart det inte längre finns någon grund för att behandla dem.

I registret införda uppgifter och övriga uppgifter samt handlingar som gäller blodgivare och som erhållits i samband med blodtjänsten skall hållas hemliga.

I fråga om insamling, användning och förvaring av de uppgifter som har införts i registret skall dessutom i tillämpliga delar beaktas vad som föreskrivs i arkivlagen (831/1994) och i personuppgiftslagen.

15 §

Bevarande av uppgifter

Inrättningarna för blodtjänst, blodcentralerna och verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården skall bevara sådana uppgifter enligt 9 § som hänför sig till spårbarhet i 30 år. Inrättningarna för blodtjänst skall bevara sina verksamhetsberättelser samt sådana uppgifter som avses i 11 § 1 mom. och i 12—14 § i 15 år.

Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om bevarande av sådana uppgifter som avses i 11 § 1 mom.

I arkivlagen finns bestämmelser om varaktig förvaring av handlingar.

16 §

Förvarings-, transport- och distributionsförhållanden

Inrättningarna för blodtjänst och blodcentralerna skall säkerställa att förhållandena vid förvaring, transport och distribution av blod och blodkomponenter är ändamålsenliga. Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om förvaringsförhållandena och förvaringstiden samt om förhållandena vid transport och distribution.

17 §

Kvalitets- och säkerhetskrav

Inrättningarna för blodtjänst skall säkerställa att kvaliteten och säkerheten i fråga om blod och blodkomponenter är ändamålsenliga. Läkemedelsverket kan utfärda närmare föreskrifter om kvalitets- och säkerhetskraven.

3 kap.

Ledning och övervakning

18 §

Ledning och övervakning

Ledningen och övervakningen av blodtjänsten ankommer på Läkemedelsverket, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas bestämmelser om avgifter för övervakningen med beaktande av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den.

Angående ledningen och övervakningen av blodcentralerna gäller vad som bestäms i folkhälsolagen (66/1972), lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989), lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) och lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994).

19 §

Inspektioner

Läkemedelsverket skall regelbundet inspektera inrättningarna för blodtjänst, dock med minst två års intervall.

Läkemedelsverket kan dessutom vid behov inspektera en inrättning för blodtjänst om sådana allvarliga risksituationer eller allvarliga skadliga verkningar i verksamheten har uppdagats som hänför sig till kvaliteten på och säkerheten hos blod eller blodkomponenter, eller om det finns misstanke om sådana.

Inspektören skall ha tillgång till alla lokaler som hör till inrättningen för blodtjänst. Vid inspektionen skall utan hinder av bestämmelserna om sekretess alla handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram. Inspektören skall utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen samt prover av ämnen och preparat på verksamhetsstället för närmare särskilda undersökningar. Inspektören skall av särskilda skäl och utan hinder av bestämmelserna om sekretess få tillgång till uppgifterna i det blodgivarregister som nämns i 14 §. Inspektören har även rätt att ta fotografier under inspektionen.

Över inspektionen skall föras protokoll. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om omständigheter som särskilt skall beaktas vid inspektioner, om inspektionsförfarandets närmare innehåll och om protokoll, förvaringstid för protokoll samt delgivning av protokoll.

20 §

Förelägganden som meddelas vid inspektion

En inspektör kan meddela förelägganden om att brister som noterats skall avhjälpas. Har ett föreläggande meddelats vid en inspektion, skall de åtgärder som saken kräver vidtas utan dröjsmål.

21 §

Indragning av tillstånd och föreläggande av vite

Läkemedelsverket kan för viss tid eller helt dra in det tillstånd en inrättning för blodtjänst har fått eller förelägga vite i enlighet med viteslagen (1113/1990), om

1) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,

2) inrättningen för blodtjänst på ett väsentligt sätt har brutit mot denna lag eller tillståndsvillkoren eller om verksamheten i övrigt allvarligt äventyrar säkerheten i fråga om blod eller blodkomponenter, eller om

3) åtgärder enligt de förelägganden som meddelats med stöd av 20 § inte har vidtagits.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

22 §

Import av blod och blodkomponenter till Finland

Inrättningarna för blodtjänst får importera blod och blodkomponenter till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen i enlighet med denna lag och villkoren i tillståndet för inrättningen för blodtjänst.

Import av blod eller blodkomponenter från tredje land till Finland förutsätter tillstånd av Läkemedelsverket. Tillstånd kan beviljas en inrättning för blodtjänst, om den visar att de enheter med blod eller blodkomponenter som importeras uppfyller kraven på kvalitet, säkerhet och spårbarhet enligt denna lag.

23 §

Rättelse

Ändring i ett föreläggande som avses i 20 § får inte sökas genom besvär. Den som är missnöjd med föreläggandet har rätt att framställa ett yrkande på rättelse av beslutet hos Läkemedelsverket. Till föreläggandet skall fogas anvisningar om hur det kan fås prövat av Läkemedelsverket. De föreskrivna

åtgärderna skall vidtas även om rättelse begärs.

Ett rättelseyrkande enligt 1 mom. skall framställas skriftligen inom 30 dagar från det att inspektionen avslutades och i yrkandet skall anges

1) namnet på den som framställer rättelseyrkandet,

2) det föreläggande i vilket rättelse söks,

3) till vilken del rättelse söks i föreläggandet och vad som yrkas, samt

4) grunderna för rättelseyrkandet.

Ett rättelseyrkande skall egenhändigt undertecknas av den som framställt eller satt upp det.

Bevis som den som framställt rättelseyrkandet önskar stöda sig på och som inte tidigare har lagts fram skall fogas till rättelseyrkandet.

24 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som Läkemedelsverket har fattat med stöd av 4 och 21—23 § får sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 november 2005.

Genom denna lag upphävs lagen av den 4 november 1994 om blodtjänst (968/1994).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Finlands Röda Kors skall senast den 31 maj 2005 meddela Läkemedelsverket att verksamheten inom ramen för dess blodtjänst bedrivs i enlighet med denna lag och den förordning av social- och hälsovårdsministeriet samt Läkemedelsverkets föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen. Läkemedelsverket skall senast den 31 oktober 2005 avgöra tillståndsärendet.

Helsingfors den 1 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 198

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

Given i Helsingfors den 1 april 2005

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Bryssel den 18 november 2002 ingångna avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan, som godkänts av riksdagen den 9 december 2003 och som godkänts av republikens president den 30 januari 2004 samt i fråga om vilket godkännandeinstrumentet deponerats hos generalsekreteraren för Europeiska unionens råd den 9 februari 2004, är i kraft från den 1 mars 2005 så som därom har överenskommits.

2 §

Lagen av den 30 januari 2004 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan (67/2004), som även Ålands lagting för sin del givit sitt bifall till, träder i kraft den 6 april 2005.

3 §

De bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 6 april 2005.

Helsingfors den 1 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 31/2005)

Nr 199

Statsrådets förordning

om beviljande av förhöjt investeringsstöd för unga jordbrukare i vissa fall

Given i Helsingfors den 31 mars 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § 2 mom. i lagen av den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999), sådant det lyder i lag 274/2003:

1 §

Denna förordning tillämpas när en ung jordbrukare för en investering på en gårdsbruksenhet beviljas i statsrådets förordning om utveckling av landsbygden (609/2000) avsett stöd förhöjt på det sätt som avses i 26 § 2 mom. och 29 § 4 mom. i förordningen.

Avvikelse från de förutsättningar som gäller jordbrukares ålder och tidpunkten för etablering kan göras i enlighet med 2 §, om ansökan om beviljande av stöd har blivit anhängig den 24 maj 2004 eller därefter men senast den 31 december 2004, de tidsfrister för ansökande av stöd som har bestämts genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet har iakttagits och sökanden senast den 30 april 2005 har tillställt arbetskrafts- och näringscentralen alla de handlingar som är nödvändiga för avgörande av ansökan.

2 §

En jordbrukare som vid beviljandet av stöd har fyllt 40 år eller beträffande vilken det har förflutit fem år från etableringen kan beviljas förhöjt stöd, om

1) jordbrukaren har fyllt 40 år den 24 juni 2004 eller därefter, men före den 31 mars 2005, och

2) etableringen har skett tidigast fyra år och 11 månader före den tidpunkt då ansökningen har blivit anhängig, om anhängiggörande har skett den 24 juni 2004 eller senare, men senast den 31 augusti 2004, eller fyra år och sex månader före den tidpunkt då ansökningen har blivit anhängig, om anhängiggörande har skett den 1 september 2004 eller senare, men senast den 31 december 2004.

3 §

Om en ung jordbrukare kan beviljas förhöjt investeringsstöd endast genom avvikelse enligt 2 § från det som i statsrådets förordning om utveckling av landsbygden föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av stöd, beviljas stödet helt av nationella medel.

4 §

Beslut med anledning av en ansökan skall meddelas senast den 31 maj 2005.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 6 april 2005.

Helsingfors den 31 mars 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Äldre regeringssekreterare Katriina Pessa

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 193—199, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2005 EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA ISSN 1456-9663